

Naturhistorisk
Tidskrift.

Udgivet

af

Henrik Krøyer.

Første Bind.

Hν ελαχες Σπάρταν κόσμει.

Kjøbenhavn.

Paa Universitetsboghandler C. A. Reitzels Forlag.

Trykt i Bendixens Enkes Bogtrykkeri
ved M. C. Werner.

1837.

Indhold.

Hefte I.

	Side
Naturen i Nordafrika (Foredrag i den naturhistoriske Forening) af Professor Shouw	1
Geryon tridens, en ny Krabbe, af Udgiveren. (Hertil Tab. I.)	10
Om de unge Kals Vandringer, af C. Drewsen	21
Ichthyologiske Bidrag, af Udg.	25
(<i>Chirus præcicus</i> , en ny grønlandsk Fisk. — <i>Blennius Lam-</i> <i>petraeformis</i> Wall.)	
Forsøg til en monographisk Fremstilling af de i Danmark hidtil op- dagede Arter af Insektsflægten Amara Bonelli; af J. Schiødte	38
Georg Cuvier, af lidt.	65
Korrespondence-Efterretninger	104

Hefte II.

Om Flora danica af J. W. Hornemann	105
Monographi af de danske Amaraarter (Fortsættelse) af J. Schiødte	138
Om Snyltekrebsene, især med Hensyn til den danske Fauna, af Udg. Hertil Tab. II.	172

Hefte III.

Om tertiare, forsteningsførende Lag mellem Frederiks og Veile- fjorden, af G. Jordhammer.	209
Botaniske Bidrag af S. Drejer	217
Levnetsbeskrivelse af Dr. Carey. Stifter af den botaniske Have i Serampore, ved J. Voigt	233
Monographi af de danske Amaraer, af J. Schiødte (Slutning)	242
Om Snyltekrebsene, af Udg. (Fortsættelse). Hertil Tab. III. . .	252
Bidrag til Hymenopterernes Naturhistorie, af Chr. Drewsen og G. Boie	305

Hefte IV.

Sammenstilling af Danmarks Pompilidæ, ved J. Schiødte (Her- til Tab. IV.)	313
Bemærkninger om Slægten Polygonum, af S. Drejer	345
Notice om <i>Stellaria graminea</i> , af S. Drejer	350
Botaniske Noticer af Blytt, ved S. Drejer	353
Om Forverdenens Dyrearter af Anatiferidæ og Pollicipedidæ, af Japetus Steenstrup	558

Om Bornholms Kullformation og om Vandets højere Stand paa Bornholm ved Forchhammer (af Oversigt over Videnskabernes Selsk. Forh. for 1835—1836)	366
Ichthyologiske Noticer til den nordiske Fauna, ved Udg.	371
(Cuvier & Valenciennes, hist. des Poissons Tom. XI. — Rein- hardts Meddel. i Bid. Selsk. Forh. — Götttsche, die seel. Pleuronectes-Arten. — Nilsson, observationes ichthyologicæ).	
Dahlboms Prodromus Hymenopterologiæ scandinavicæ, anmeldt af Udg.	388
Blandinger	392
(De nyeste Opdagelser over Infusionsdyrene. — Ehrenberg om Havets Lysen. — Flimmerbewegung. — Fnatmidden. — Trichina spiralis. — Løvens Halehorn).	
Opdagelser til den danske Fauna, meddelede af Udg.	404
(Mysis flexuosa. — Lepas cygnea Spengler. — Helix lapi- cida. — Acantholites fluviatilis. — Paludina vivipara. — Doris quadrilineata. — Kalens Yngel. — Cyprinus Farenus, en dansk Fis. — Lysende Infusionsdyr i Østersøen. — Mel- chiors Pattedyr).	
Priisopgaver	415
Forklaring over Tab. IV,	416

Hefte V.

Om Flora danica, af J. W. Hornemann (Slutning)	417
Om Snyltekrebse af Udg. (Fortsættelse). Hertil Tab. V. . . .	475
Fortegnelse over danske, flesvig-holsteenske og lauenborgske Som- merfugle, af F. Boie	505
Notice om den norske Lumpenus, af Udg.	519

Hefte VI.

Om de danske etc. Sommerfugle, af F. Boie (Slutning)	521
Om de danske, norske og holsteenske Botanikere og Botanikens Undere, som have mydt den Ære, at deres Navne ere blevne tillagte Planteslægter til Grindring om dem, af J. W. Hornemann	550
Om et nyt Genus af braconagtige Ichneumoner, af J. Schiødte	596
Om Snyltekrebse, af Udg. (Fortsættelse). Hertil Tab. VI. . .	650

Hunner, hos unge saavelsom hos gamle Löver. Woods har derpaa undersøgt mange Kattearter, men kun fundet den hos en gammel asiatiske Leopard, dog meget mindre. Ogsaa Udgiveren af Eding. Philos. Journ. har fundet den hos en Leopard. Proc. 1832.II. 145.

Optegnelser og Bemærkninger til den danske Fauna.*)

*Mysis flexuosa**)*

Müller synes kun en eneste Gang at have fundet *Mysis flexuosa*, næmlig i Sundet mellem Lolland og Falster, og senere er den ikke omtalt af nogen dansk Forfatter, saavidt mig bekjendt. Man kunde maaßke derfor let forledes til at henregne den til vore sjeldneste Kræbsdyr, idetmindste har Nef. indtil forikke meget lang Tid siden staæet i denne Tanke. Ogsaa i den Opregningse af de boreale Krustaceer, som leveredes i Wiegmanns Archiv (1836), efter Appendixet til Ross's Rejse, bemærkes om *Mysis flexuosa*, at den kun forekommer sparsomt i europæiske Haver. Jeg seer mig nu i stand til at frem sætte nogle Tagttagelser, som bevise, at den findes mange Steder paa vore Kyster (maaßke overalt) og i stor Mængde.

*) I den Tanke, at de, der interessere sig for den danske Fauna ogsaa med Interesse ville læse Efterretninger om saadanne danske Dyrks Forekommen, Opholdssted o. s. v., der ansees for sjeldne, giver jeg nogle Bidrag hertil, der lejlighedsvis skulle blive fortatte. Ogsaa fra Andres Haand modtog Udg. gjerne Lignende.

**) Jeg veed vel, at man plejer at skrive *Mysis flexuosus*, men de Gamle brugte *Mysis* som et Fruentimmer=Navn, (saaledes f. Ex. i Terentses Andria), og det bør vel altsaa betragtes som et Fæmininum.

Første Gang fandt jeg den i Føraaret 1836 inderst i en smal Vig, som Kattegattet strækker ind i Kjens Nordkyst mellem Einstedsborg og Ebelsøen. Den svømmede der i talrøse Stimer, og fulgtes af nogle små Fisk (saavidt jeg kunde se Hundestejler og unge Gjedder), hvilke i den fandt et uudtommeligt Bytte. Efterat jeg her først, om jeg saa maa udtrykke mig, havde faaet Djnene aabnede for dette Dyr, har jeg oftere stødt paa det: i Odense Fjord; dernæst hyppigt ved Hirtsholmen; senere i Liim-fjorden ved Aggersund, hvor det er saa hyppigt, at Kystboerne endog have et Navn for det*); endeligen traf jeg det seent i Efter-aaret ved Baadebroen udenfor Charlottenslund. Ogsaa dybt ind i Østersøen synes denne Krebs at trænge; thi Dr. Sieboldt har fundet en Mysis ved Danzig. Efter mine Erfaringer lever altsaa denne Kræbsart saavel i Brakvand som salt Vand, holder sig gjerne sammen i store Stimer, og gaaer paa flade Kyster heelt ind til Landet.

Afbildningerne i Zool. dan. (tab. 66) vise følgende Urigtigheder:

1. Cefalothorax er ikke adskilt fra Bagkroppen, og Bagkrop-pens Ringe kun antydede paa Underfladen, sjældent de ogsaa paa Overfladen vise sig tydeligt.
2. Foddernes Antal er for stort (idet mindste kan jeg ikke se rettere, end at Afbildningen viser 7 Par, foruden Eggfødder); endvidere er de tre sidste Par afbildede som enkelte. Karen saavel paa den indre som ydre Fodrække har for mange Led, da det i Naturen paa den første ikke synes at overstige 15 eller 16, paa den sidste ikke 7 eller 8.

*) Fiskerne kalde det Raare. Müller gav det Navnet Stjerne-Kræbs, paa Grund af de stjernedannede Tegninger, der pryde det.

3. Følerstjællets Endetorn er ikke i Naturen adskilt fra selve Skjællet ved et saadant dybt Indsnit, som Figuren angiver.
4. De to Torne, som Müller har afbildet paa Halebladet, ere meget for lange, og burde sidde længere mod Siderne, da de slet ikke ere andet end en Fortsættelse af den Tornerrække, som findes langs Bladets ydre Rande.

At vor *Mysis flexuosa* og den grønlandske *Mysis oculata* ere specifisk forskjellige, er udenfor al Tvivl.

Leachs *Mysis spinulosa* synes identisk med Müllers *C. flexuosus*; ligesom Fabricius's *C. oculatus* synes at være Leach's *Mysis Fabricii*. Kun een Omstændighed bringer mig her i Forlegenhed: ikke hos et eneste af de mange Individer af *Mysis oculata*, jeg har undersøgt mikroskopisk, fandt jeg den tredie, forte, skjældannede Svøbe i de øverste Følere, hvilken hos *M. flexuosa* er saa tydelig, og som Desmarest ogsaa afbilder for *M. Fabricii* Leach.—Hvad jeg derimod skal sige om Fabricius's *Cancer pedatus*, der ogsaa er en *Mysis*, veed jeg ikke. Selv har jeg ikke set den, og Ingen synes efter Fabricius at have iagttaget den, uagtet den skal forekomme „stupenda multitudine.” Skulde det være en førstikt Art?

Lepas cygnea Spengler.

(*Lepas anatifera* Aßcanius Tab. 47. *Anatifa vitrea* Lamarck?)*)

Blandt de 8 i Müllers *Prodromus* (Nr. 3022 til 3030) anførte Lepader henhøre 3 til Afdelingen *Anatifa* Brug. eller

*) Besonderligt er det, at der i femte Hefte af Aßcanius's *Icones*, som udkom 1805, slet intet Hensyn tages til Spenglers Afbildning og Beskrivelse fra 1790. — Lamarck's Diagnose synes at gjøre det rimeligt, at hans *A. vitrea* er identisk med *Lepas cygnea*, men da han ikke henviser til de Figurer af Lister, Seba og Ellis, som Spengler henviser til, og overhoved slet intet ældre Citat har til denne Art, synes han at have betragtet sin Art *vitrea* som ganske ny. Jeg tør altsaa ingen bestemt Mening have i dette Tilfælde for Øjeblikket.

til Cirripedia pedunculata, om man heller vil kalde den saaledes, næmlig: L. (Pollicipes) scalpellum, L. anatifera og L. (Otion) aurita. Men ingen af disse funde man med Sikkerhed henføre til den danske Fauna paa Müllers Autoritet. L. scalpellum har han rimeligiis optaget efter Linne, som beretter, at en vis Martin har bragt ham den fra det norske Hav, uden at tilføje de nærmere Omstændigheder. Rigtignok giver Abildgaard i 3die Hest. af Zool. dan. en Afbildning (tab. 94) af Poll. scalpellum efter Müllers Tegning, men uden at vide dens Findested. Kun mener han i Allmindelighed: in Sertulariis maris septentrionalis plerumque invenitur parasitica. — L. Anatifera kan ofte nok erholdes hos os under Bunden af Fartøjer, som komme fra Middelhavet eller andre lange Rejser, men i saa Tilfælde tilhører den ikke vor Fauna; Müller synes ogsaa blot at anføre den som norsk og islandsk. — Lepas aurita findes i Polarhavet paa Hvalerne, og kan altsaa ikke regnes til den danske Fauna, uden for saavidt den maastee stundom tilfældigiis maatte findes paa en hos os strandet Hval, hvorpaa jeg imidlertid endnu intet Exempel veed.

Endeel Aar efter Udgivelsen af Müllers Prodromus levede Spengler en Monografi af den linneiske Slægt Lepas;**) men Spengler interesserede sig ikke for vor Fauna, og i denne Afhandling anføres ingen Anatifa som forekommende paa Danmarks Kyster.

Imidlertid besidder det danske Hav vel idetmindste ligesaa mange Arter af Afdelingen Anatifa som Müller angiver, om end just ikke alle de samme Arter. Lepas cygnea, hvilken Spengler havde erholdt fra Nordsoen i Nærheden af Bergen,

**) Naturhist. Selstabets Skrift. 1 Binds 1 Hest. (1790) Side 158 flgd.

og som denne ivrige Samler ansaae for saa sjeldn, at han troede at maatte kalde et Jordskjælv til Hjelp for at forklare sig det Held, at den var bleven fundet, *) er nogle Steder paa Syllands Vestkyst overordentlig hyppig.— I Kattegattet har jeg, skjøndt kun en eneste Gang, fundet et eneste Individ af en maaskee ny **) Pollicipes Leach paa en Ascidia, og Dr. philippi har ved Helgoland fundet Anatifa laevis Brug. (Lepas anatifera Lin.), ***) hvilken saaledes upaatvivleligen heller ikke vil savnes paa vore Kyster; idetmindste ikke paa Vestkysten af Hertugdommene, skjøndt jeg ikke har fundet den der.

Jeg vender nu tilbage til Lepas cygnea. I Juli 1836 foretog jeg en Kjøretour paa Syllands nordlige Vestkyst langs Stranden mellem Skagen ****) og Hirtshals, samt et Stykke syd for dette sidste Punkt. Jeg havde stadigt Øjnene fæstede paa Strandbredden for muligen at opdage noget mig Æjenligt blandt Havets Efterladenskaber, og blev saaledes strax opmærksom paa et hvidt Belte, der fulgte Kysten i dens hele Strækning saa langt man kunde øjne. Jeg steeg af for at undersøge dette, og fandt, at det bestod ene og alene af Individer af Lepas cygnea. For at give en Forestilling om Mængden, kunde jeg næsten fristes til at sammenligne den med de Blade, der seent om Efteråret bedække Jorden i en Bøgeallee, og maaskee vilde denne Sammenligning ikke være saa meget overdreven. Jeg forfulgte dette Belte i en Strækning af omtrint fire Mile; men da jeg derpaa forlod Strandbredden, kan jeg ikke angive, hvor langt det

*) Hvad der foranledigede Spengler til at antage Grønland og Spidsbergen for dens rette Hjem, er mig ubekjendt; at denne Antagelse er uriktig, er imidlertid sikkert.

**) Under den Forudsætning, at den ovenanførte Afbildning i Zool. dan. er nøjagtig, hvorom Abildgaard allerede synes at have næret Twivl, og hvad jeg ogsaa stærkt betvivler.

***) Wiegmanns Archiv 1836, III., 233, hvor han giver en Fortegnelse over de ved Helgoland forekommende Bløddyr.

****) Eller nøjagtigere fra Skiveren.

fortsættes. *) Mangfoldige af Individuerne vare fortørrede, og syntes i længere Tid at have bedækket Strandbredden; mangfoldige andre vare derimod levende, og tilkjendegave dette ved en uafbrudt Tremskyden og Tilbagetrækken af Arrene (der hos disse Dyr rimeligvis staaer i Forbindelse med Respirationen?)

Jeg formodede, at disse Dyr maatte have et Navn blandt Beboerne paa den Kyst, hvor de i saa tallos Mængde findes, og ved at spørge en mig Mødende erfoer jeg, at man i Ømegnen kalder dem Saarklove ifølge den Lighed, man meente at finde mellem dem og et Faars Klo.ve.

I Kattegattet har jeg kun en eneste Gang erholdt dette Dyr, næmlig paa Hirtsholmen, hvor man vel kjendte det, men dog betragtede det som meget sjeldent, og intet Navn havde for det. Ogsaa ved Alsøe skal det til sine Tider opkastes, især om Efteraaret, ved Undersø, hvoraf man slutter, at det opholder sig temmelig langt ude i Havet paa Dybet. Maar det opkastes ved Alsøe, pleje mange andre af de Gjenstande, Havet gjemmer, at ledsgage det, deriblandt ogsaa Rav.

Med Hensyn til disse Dyrs Tilhæftning har jeg haft Lejlighed til at gjøre et Par Jagttagelser. Det er bekjendt nok om de balanusagtige Cirripeder, at de ikke blot føste sig til Klipper og Stene, men ogsaa til forskjellige, endog mindre, Dyr: Skildpadder, Hummere, Læskekrabber o. s. v.; endog Exemplarer af Inachus Scorpio, der næppe havde en Tommes Størrelse, har jeg fundet saa bedækkede med temmelig store Balaner, at disse Masser overgik Krabbens, ganske skjulte dens Form, og vistnok i høj Grad vanskeliggjorde dens Bevægelse.

*) Uden i mindste Maade at ville tilkjendegive, at Bæltet skulde strække sig saalangt, vil jeg blot hidsætte den Bemærkning, at jeg paa Stranden ved Agger ogsaa fandt Lepas cygnea opkastet, dog langtfra ikke i saa stor Mængde som ved Skagen.

Noget Lignende er ogsaa Tilfældet med de stilkede Cirripeder; *Lepas cygnea* har jeg imidlertid almindeligst fundet hæftet paa Blæreretang, og aldrig paa Dyr; men derimod undertiden paa saadanne fragile, smaa og letbevægelige Legemer, der maatte give den et meget omvankende Liv. Jeg har fundet et Par Individer fæstede paa Maagesjer, og højst mærkeligt forekom det mig, at uagtet disse Individer vare fuldvorne, havde Maagesjeren en saadan Friskhed og Heelhed, som om de nyligt være revne af Maagens Vinge. Mon man deraf kan slutte, at *Lepas cygnea* meget hurtigt naaer sin fulde Vært? Jeg henlede des endnu mere til denne Formodning, ved at finde andre fuldvorne Individer paa smaa Tårresplinter af et aldeles friskt Udseende.— *Cineras vittatus* har jeg fundet fæstet til Dyr, der endog tildeels vare mindre end den selv, nemlig til en ny Cecropsart (*Cecrops muricatus* Kr.), som vil blive beskreven i næste Hefte af dette Tidskrift; undertiden endog flere Individer paa een Cecrops.

3. *Helix (Carocolla) lapicida* Linn.

Blandt mine faunistiske Optegnelser finder jeg følgende, i 1835 nedstrevne Bemærkninger: „den lille Lampesnætte synes at være meget sjeldan i Danmark. Müller havde kun fundet et eneste Exemplar i en Bøgestamme i Nørrestkov ved Juurssen. Jeg besidder et Exemplar, som er fundet i Charlottenlund af Hr. Liebenberg, som ogsaa vil have fundet den i Omegnen af Roeskilde. Selv har jeg, al Søgen uagtet, hverken truffet den i Charlottenlund, ved Roeskilde eller noget Sted i Danmark og Hertugdommene uden paa Højemoen, hvorfra jeg har et Par Exemplarer.“

Et Tilfælde forte mig i Førraaret 1836 til en for mig overraskende Jagttagelse. Paa Vestkysten af Hindsholm sogte jeg i det Rullesteensbælte, som bedækker hele Kysten, Forsteninger. Ved at vælte en større Steen, som laae paa Grændsen af Steenbæltet

og Engene, bemærkede jeg under Stenen en *Helix lapicida*; opmuntret heraf søgte jeg nøjere, og fandt endnu fem eller sex Individer under samme Steen. Jeg væltede nu flere Stene, og kom derved til den Erfaring, at der under enhver større Steen, netop paa Grændsen af Rullesteensbæltet, fandtes et større eller mindre Antal af vor Lampesnekke; under mindre Stene eller saadanne, der ikke laa paa Grændsen af Rullestenene og Engene, fandtes der i Regelen ingen. Jeg kunde altsaa, ved Hjælp af denne Erfaring, i kort Tid samle mig saa stort et Antal Individer af denne, efter min Mening hos os saa sjeldne Art, som jeg maatte ønske. Blandt Stenene fandt jeg en Snog, der maaßte var ført her hid af en lignende Kundskab om Lampesnekvens Opholdssted; thi jeg bemærkede intet Andet i Nærheden, som kunde have Tilløkkelse for den.

5. *Ancylus fluviatilis* Müller.

Flood Skællet har Müller ikke fundet i Norden, og alt-saa ejheller funnet optage det i sijn Prodromus. Imidlertid er det hyppigt i Haerne paa Bornholm; især har jeg fundet det i stor Mængde i Billegravsaaen, siddende paa Stumper af Alunstiferen. Efter mundlig Meddelelse af Hr. Steenstrup, skal det ogsaa forekomme i Sjælland i en lille Åa i Nærheden af Faro.*)

5. *Paludina vivipara* Lam.

Heller ikke den levendefødende Sumpsnække har Müller funnet anføre som danse. Af egen Erfaring har jeg fun een Lokalitet for den, men denne er ret mærkelig: jeg har næmlig fundet den i Randersfjord ligeud for Uggelhusene og Støvringgaard-Kloster, hvor Vandet, i det mindste med visse

*) Sø-Skællet (*Ancylus lacustris* Müll.) kan i visse Maader regnes til den Kjøbenhavnske Fauna; thi jeg har fundet det i Stadsgravene.

Vinde, maa være brakt. Efter Meddeelse af Hr. Cand. Theol. Møller, skal den forekomme i det nordligste Sjælland i en Dam ved Hellebæk.

6. *Doris quadrilineata* Müller.

Doris (Polycera) quadrilineata, som Müller har fundet i de norske Fjorde, findes ogsaa i det nordlige Kattegat i stor Mængde. Jeg har funnet samle den i Hundredevis paa Fiskernes Garn og det deri indesluttede Tang, især paa Hirtsholmen. Naar Storm har oprørt Havet fra Bunden, og har nødet Fiskerne til at lade Garnene staae uregtede over den sædvanslige Tid, „fyldes disse“, for at at bruge Fiskernes Udtryk, „med Møg“, det vil sige med Tangarter, Alcyonier, Søstjerner o. s. v. Under saadanne Omstændigheder vil Zoologen saavel kunne vente at træffe adskillige andre kjærlomme Gjenstande som ogsaa *Doris quadrilineata*.

Sars beretter*), at dette Dyr varierer overordentligt meget i Farve, og at *Doris cornuta* (Zool. dan. tab. 145) er en Varietet deraf**). Denne Varieren synes mindre at gjelde med Hensyn til Kattegattet; idetmindste har jeg altid truffet Dyret saaledes, som det af Müller er afbildet. Skade, at dette smukke lille Bløddyr saa aldeles taber sine Farver i Brændevin.

7. *Aalens Yngel*.

Jeg har haft Lejlighed til at giøre en Jagttagelse over Aalens Yngel, hvilken kan tjene som Tillæg til hvad i første

*) I hans fortræffelige „Beskrivelser og Jagttagelser over nogle mærkelige eller nye i Havet ved den bergenste Kyst levende Dyr.“ Side 68.

**) At Sars derfor vil forandre Navnet til varians, kan ikke bilstiges.

Hefte af dette Tidskrift er indført. Under et Ophold af nogle Dage i Fiskerlejet Hornbæk paa Sjællands Nordkyst i Begyndelsen af Maj Maaned 1836, kom, medens jeg paa Strandbredden var i Begreb med at gjennemsgå nogle opkastede Tangbuske i Haab om zoologisk Udbytte, en Fiskerdreng løbende til mig med en levende Haleunge af et Par Tommers Længde, og da han saae, at jeg modtog denne med Forøjelse, tilbed han mig flere*). Jeg spurgte ham, hvor han fangede disse, og han viste mig da hen til Mundingen af en ganske ubetydelig, i Havet sig udgydende Bæk, i hvilken han paastod, han kunde fange saa mange, han vilde. Jeg fulgte ham hen til Stedet, som kun var nogle faa Skridt borte; den saakalzte Bæk havde 8—10 Gods Brede, men kun omrent 3 Tommer Vand og Sandbund. Dog her kunde jeg ikke opdage en eneste Haleunge, og begreb altsaa ikke, hvorledes Drengen vilde opfylde sit Løfte; imidlertid skilte han sig over al Forventning vel derved. Han greb næmlig med Haanden ned paa Bunden af Bækken, og tog en Mæve fuld af Sand op, og i denne saae jeg strax tre til fire Haleunger at bugte sig. Jeg gjorde derpaa samme Experiment med samme Udfald, og saa ofte jeg gjentog det, fandt jeg stedse Haleunger, færre eller flere, i den optagne Sand. Haleungerne vare alle næsten af samme Størrelse, to til tre Tommer lange, af et maadeligt Seglgarns Tykkelse, gjennemsigtige, fort sagt som Hr. Drewsen har beskrevet dem. Hvad der maa ansees som Aarsag til, at Haleungerne her holdt sig rolige nede i Sandet, vover jeg ikke at have nogen Formodning om. Kun vil jeg bemærke, at Bejret under mit Ophold i Hornbæk var usædvanligt koldt for Aarstiden, med Storm, Paalands-Wind, Byger og Mattefrost. Endvidere at det Sted i Bækken, hvor Aalene fandtes, paa Grund

*) Ved nogle faa Tostillinger gjør man Ungdommen i et Fiskerleje til sine Venner og tillige til ivrige Zoologer.

af en Krumning i Mundingen og Stedets Gladhed havde stillestaende Vand, hvilket, formedelst en Mængde deri fastede Fiskehoveder og Fiskeindvolde havde antaget en brunlig Farve og raadden Lugt.

8. Cyprinus Farenus, en dansk Fisk.

I Wiegmanns Archiv 1836, B. 1, 327, bemærkes, efter skriftlig Meddeelse fra Dr. Siebold, „at Cyprinus Farenus Art., som hidtil kun blev holdt for en i Skandinavien forekommende Fisk, ogsaa forekommer i Vestpreussen og navnlig hyppigt i Stadsgravene om Dantzig.“ Dette giver mig Aaledning til at gjøre opmærksom paa, at skjøndt Cypr. Farenus ikke hidtil er anført i Fortegnelsen over danske Fisk, er den dog hyppig nok i Sjælland, og jeg har flere Aar fjendt den som dansk. Den findes til Exempel i Lyngby Sø, i stor Mængde i Nivaa o. s. v. Men som en Mærkelighed fortjener det at anføres, at den ogsaa træffes i Dresundets nordligste Deel. I den naturhistoriske Forenings faunistiske Fiskesamling findes et Individ, som er fanget i Efteraar 1835 ved Snedkersteen i en Alseruse. Det er et ualmindeligt stort Exemplar.

Menig Mand kjender denne Fisk under Benævnelsen Glire.

9. Lysende Infusionsdyr i Østersøen.

I sit Skrift: über das Leuchten des Meeres har Ehrenberg beskrevet og afbildet adskillige lysende Infusionsdyr, som ere fundne i Østersøen ved Kiel, og altsaa tilhøre den danske Fauna. Sex af disse ere polygastriske, nemlig Peridinium tripos Eh. (Cercaria tripos Müll), Per. furca nov. sp., Per. fusus nov. sp., Per. Michaelis nov. sp., Per. acuminatum nov. sp. og Prorocentrum micans; og et Hjuldyr: Synchæta balthica.

10. Melchiors Pattedyr.

I Wiegmanns Archiv (1836, 1, 76 sqv.) findes en meget fort Anmeldelse af dette Skrift, hvilken for største Delen indskrænker sig til at opregne Arterne. Dog indeholder den et Par Bemærkninger, som forekomme Ref. grundede, og som derfor anføres her.

Melchiors *Sorex nigripes* „er visseligen ikke andet end *S. sodiens*,“ hvilken ofte forekommer med sorte Fodder.

„Det er ingen Twivl underkaftet, at Melchiors *Mus flavi-collis* kun betegner store og gamle Exemplarer af *M. sylvaticus*.“ Hos Bechstein findes allcrede angivet, at den gamle Han af *M. sylvaticus* har gule Tegninger paa Bug og Bryst.

Hypudæus glareolus Melch. er *Hyp. hercynicus* Mehlijs, men Melchior har overseet den ejendommelige Landbygning.

(Udg. vil i Fortsættelsen af dette Tidsskrift levere Bemærkninger og Tillæg til det melchiorske Skrift).

Priisopgaver.

1. Fra Universitetet.

Exponere et exemplis ex propria experientia haustis illustrare vim, quam solum, aqua, umbra aliaque momenta externa ad varietates plantarum formandas exerceant.

2. Fra Vid. Selsk. for det Classenske Legat.

Der forekommer i Tørvemoserne i Danmark og Hertugdømmerne en stor Mængde Træstammer og deriblandt hyppigen af Maaletræer, som altsaa synes at bevise, at der i øldre Tider hos os har været en Vegetation af disse Træarter, som siden er forsvunden og først i nyere